

derfra; men naar man ser paa Kortet, vil man finde, at det er kun et ganske lille Hjørne, som det træder i Beien for. Der har ogsaa tidligere ligget Bygninger, thi paa samme Sted laa det gamle Garnmagasin og Reberbanen, og i ethvert Tilfælde kunde der have været faa vist Betingelser, som Private skulde iagttage, naar de byggede der. Med Hensyn til den anden Del af Differet mente den høitærede Finantsminister, at man ogsaa burde tage Hensyn til den forøgede Indtægt, der var opnaaet; men naar denne Indtægt er anslaaet til 1,100 Kr., tror jeg rigtig nok, at det er meget for høit. Jeg kan godt forstaa, hvorledes den høitærede Minister kom til disse 1,100 Kr. Der blev nemlig af de tidligere Boliger paa Materialgaarden betalt af Billedhugger Zerichau 400 Kr. og af Billedhugger Bisfen — Intet. Nu faas der af Zerichaus tidligere Bolig 900 Kr. og af Bisfens 600 Kr., i Alt 1,500 Kr. Naar man derfra drager de 400 Kr., bliver der 1,100 Kr. tilbage — saaledes antager jeg, at Ministeren har anstillet sin Beregning —. Men det maa ikke overses, at der ikke er givet Erstatning for Bisfens Fri bolig; den er falden bort, og Beberlagsboligen paa Sammelholm er kun for en Professor. Disse 600 Kr., som nu altsaa faas for Bisfens tidligere Bolig, maa selvfølgelig drages fra de 1,100 Kr., saa at der kun bliver 500 Kr. tilbage som Fremskridt. Men ikke en Gang disse 500 Kr. tør jeg lade den høitærede Minister beholde, thi derfra maa igjen drages, hvad der svares i Grundskat for Beberlagsbygningen, nemlig 144 Kr. og i Assurance 66 Kr. — foruden nogle Dre, som jeg ikke skal omtale. Det bliver altsaa 210 Kr., som atter maa fradrages de 500 Kr., saa at der kun bliver 290 Kr. tilbage. Men heller ikke en Gang dette Beløb kan faae Lov til at staa, thi man maa ogsaa tage i Betragtning, hvad Vedligeholdelsen af Tag og Tag i den nye Bygning maa koste, og vil man endelig regne meget nøie, er der Noget, der kaldes en Revideringssum — Gjenopbyggelsessum —, som man bør tage Hensyn til. Jeg tror derfor at maatte være berettiget til at slutte, at den forøgede Indtægt, som den høitærede Minister anslog til 1,100 Kr., vil vise sig — for at jeg skal bruge det samme Udtryk som den høitærede Minister — at vinde ind til næsten Intet eller i alt Fald til noget overmaade lidt. Jeg har troet, det var min Pligt at oplyse dette. Særligt er det naturligvis Oplysninger, som jeg ikke selvstændig har erhvervet mig, men som jeg, efterat de ere bleve mig tilstillede, har holdt det for min Pligt at fremkomme med. — Der er et ganske enkelt Punkt i den høitærede Indenrigsministers Regnskab, som jeg dog i Forbigaaende skal berøre. Det er med Hensyn til Postmesterembedet i Korsør. Det er vistnok fuldstændig rigtigt, at man ikke i Almindelighed skal opstille den Regel, at kongelige Em-

bedsmænd ikke tillige skulde kunne have private Forretninger; men jeg tror, det er et eiendommeligt Forhold, her foreligger, idet nemlig Postmesteren her som privat Kommissionær for Godsforsendere kommer til at konkurrere med andre Private. Uden at jeg naturligvis paa nogen Maade betvivler hans fuldstændige Høderlighed, tror jeg dog, at der — jeg taler med Hensyn til Principet — let kan paaføres Bedkommende en for stærk Fristelse, og jeg skal derfor tillade mig at henstille, om det er et Forhold, man af Hensyn til Principet bør opretholde; jeg haaber, den høitærede Minister vil tage det under nærmere Overveielse. — Endelig skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at der er et Ufsnit af Statsregnskabet, nemlig §§ 22 og 23, som egentlig ikke have faaet nogen fuldstændig 1ste Behandling. Grunden dertil er, at den høitærede Krigsminister var upasselig, da jeg indledede denne Sag den 17de Januar, og i et følgende Møde udtalte han, at han vilde opsætte sine Bemærkninger, indtil mit indledende Foredrag forelaa trykt. Jeg haaber, at den høitærede Minister har lagt Mærke til en Feittagelse, der findes i Tidenden Sp. 2204, 18de Linie f. o., hvor der staar „Finantsministeriet“ i Stedet for „Finantsudvalget“. Særligt skal jeg afvente den ærede Ministers Udtalelser. Med det samme turde jeg maaste gjøre opmærksom paa, at jeg tillod mig ved 1ste Behandling at afbryde det meget ærede Mindretal (Rimestad), da han begyndte at gaa ind paa Forsvarsministeriets Regnskab, idet jeg ansaa det for uheldigt, om Forhandlingen derom skulde blive brudt over i tre Dele. Jeg haaber nu, at det ærede Mindretal vil tage Ordet efter mig. Der var kun et enkelt Punkt vedrørende Forsvarsministeriet, som blev behandlet forrige Gang, og som jeg tror temmelig udsørligt, nemlig Spørgsmaalet om at yde Statsrevisionen teknisk Assistance. Jeg tror, at dette Spørgsmaal er behandlet saa udsørligt, at der neppe vil være Grund til at komme videre ind paa det i Dag.

Conseilpræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg har begjæret Ordet strax efter, at den ærede Ordfører havde udtalt sig, for at erkjende Rigtigheden af den Bemærkning, han gjorde om, at den af ham saakaldte Erstatningsbygning, den Bygning, der blev opsørt til Erstatning for de Boliger og Ateliers, som to Professorer ved Kunstakademiet tidligere havde i Materialgaarden, i Virkeligheden ligger paa et Stykke af Sammelholms Grund og ikke paa et Stykke af gammel Botanisk Haves Grund. Den ærede Ordfører har altsaa Ret deri, og jeg har havt Ret, naar jeg har sagt, at Bygningen laa paa gammel Botanisk Haves Grund; men jeg tror dog, at jeg har havt Ret, naar jeg har sagt, at den Grund, hvorpaa Erstatningsbygningen er